

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **H. T. T.**, zast. PhDr. Mgr. Janou Koutnou, advokátkou se sídlem Kostelní 1, Domažlice, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2018, čj. MV-10148-4/SO-2018, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 1. 2021, čj. 30 A 257/2018-64,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalované **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 27. 11. 2017, čj. OAM-12822-27/DP-2017, nebyla k žádosti žalobkyně (dále „stěžovatelka“) prodloužena doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání (osoba samostatně výdělečně činná) dle ustanovení § 44a odst. 3, ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném od 15. 8. 2017, neboť stěžovatelka neplnila účel pobytu (výrok I.) a dle § 44a odst. 3, ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) stejného zákona nebyla prodloužena platnost povolení, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu stěžovatelky na území ČR (výrok II.). Touto jinou závažnou překážku pobytu stěžovatelky byla skutečnost, že stěžovatelka nelegálně pracovala jako zaměstnanec, tedy že prováděla závislou činnost bez pracovního povolení a mimo pracovněprávní vztah. Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka odvolání. Žalovaná rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku podané odvolání zamítla

a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Následná žaloba byla Krajským soudem v Plzni rozsudkem uvedeným v záhlaví zamítnuta.

[2] Krajský soud v rozsudku uvedl, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu může být jiná závažná překážka pobytu způsobena neplněním účelu pobytu po převážnou část doby platnosti předchozího pobytu nebo výkonem nelegální práce. Faktický skutkový stav byl dle krajského soudu prokázán stěžovatelčinou výpovědí, ze které plyne, že nebyly naplněny některé ze znaků podnikání, a to znak „*samostatnosti*“, resp. „*vlastní odpovědnosti*“. Stěžovatelka vypověděla, že ji úkoloval pracovník BONTU Invest s.r.o., kterému i odevzdávala odvedenou práci. Nerozhodovala o tom, co bude dělat. Společnost BONTU Invest s.r.o. jí poskytovala i pracovní a ochranné pomůcky. Pracovní doba (přítomnost na pracovišti) byla evidována, a to otiskem prstu. Stěžovatelka rovněž musela svoji případnou nepřítomnost na pracovišti oznámit předem pracovníku BONTU Invest s.r.o., dovolená se oznamovala den až dva předem.

[3] Za nedůvodnou označil krajský soud i námitku zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatelky. Její manžel, syn, rodiče a sourozenci žijí ve Vietnamu. Většinu života žila ve Vietnamu. Tvrzení o dopadu rozhodnutí do života stěžovatelky a její dcery, která žije rovněž v České republice, jsou obecná a ryze ekonomické povahy. Vietnam nepovažoval krajský soud za zemi, kde by nebylo možné sehnat zaměstnání.

[4] Krajský soud neprovedl důkazy předložené stěžovatelkou (živnostenské oprávnění, faktury, nájemní smlouva se společností BONTU Invest s. r. o, smlouva o dílo se společností BONTU Invest s.r.o., potvrzení o studiu dcery, výslech zástupce společnosti BONTU Invest s. r. o.), neboť by to bylo, vzhledem k důvodům, které soud vedly k zamítnutí žaloby, zjevně nadbytečné.

II. Obsah kasační stížnosti

[5] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítala, že soud měl provést navrhované důkazy, jelikož by to mohlo vést k jinému rozhodnutí. Stěžovatelka má za to, že svojí činností naplnila všechny pojmové znaky provozování živnosti a plní si tak účel svého dlouhodobého pobytu. Z tohoto důvodu zde neexistuje ani jiná závažná překážka pobytu cizince na území, neboť v České republice stěžovatelka nelegálně nevykonávala závislou činnost.

[6] V rámci kasační stížnosti stěžovatelka požádala i o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud předesílá, že stěžovatel musí zásadně reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž by jakkoliv reflektoval argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (srov. usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43).

[8] Rozšířený senát v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, ve vztahu k žalobním bodům uvedl, že „*žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních*

pokračování

nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, bodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“ Tyto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout na formulaci důvodů kasační stížnosti, s tím, že důvody musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu.

[9] Stěžovatelka kasační stížnost rozdělila na pět číslovaných částí. V části I. identifikovala napadené rozhodnutí, uvedla údaj o dni doručení napadeného rozsudku a uvedla, že podává kasační stížnosti. V části II. podrobně rozvedla důvody, pro které napadla rozhodnutí prvostupňového správního orgánu odvoláním. V části III. uvedla důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu (bod [5] tohoto rozsudku). V části IV. uvedla petit kasační stížnosti a v bodě V. navrhla přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[10] Nejvyšší správní soud považuje pouze argumentaci v části III. za kasační námitky, jelikož pouze v této části stěžovatelka napadá rozsudek krajského soudu, který má kasační soud primárně přezkoumávat. Argumentace uvedená v části II. směřuje pouze proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu.

[11] Krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, že z vlastní výpovědi stěžovatelky vyplynulo, že nebyly naplněny některé ze znaků podnikání, přičemž jednotlivé znaky rozvedl a aplikoval na tvrzení stěžovatelky. Stěžovatelka v kasační stížnosti namítala, že svojí činností naplnila všechny pojmové znaky provozování živnosti a plní si tak účel svého dlouhodobého pobytu. Takto formulovaná námitka je natolik obecná, že ji nelze ve smyslu výše uvedeného rozsudku rozšířeného senátu sp. zn. 2 Azs 92/2005 považovat za řádně vznesený důvod kasační stížnosti, jelikož neuvádí, z jakých konkrétních důvodů jsou závěry krajského soudu nezákonné.

[12] Stěžovatelka rovněž namítala, že krajský soud měl podle jejího názoru provést navrhané důkazy, jelikož by to mohlo vést k jinému rozhodnutí. K takto obecně formulované kasační námitce soud uvádí, že i ta je na hranici řádně uplatněného důvodu kasační stížnosti, avšak v rámci zachování práva na přístup k soudu ho Nejvyšší správní soud vyhodnotil ještě jako přípustný. S ohledem na jeho obecnost je však i jeho vypořádání obecné. Dle rozsudku NSS ze dne 28. 4. 2005, čj. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS, je na uvážení soudu, které z navržených důkazů provede, musí však takový postup odůvodnit. Krajský soud tomuto dostal, jelikož uvedl, že provedení navrhaných důkazů by bylo nadbytečné. S tímto závěrem Nejvyšší správní soud souhlasí. Provedení navrhaných důkazů by skutečně bylo nadbytečné. Krajský soud vyšel z výpovědi stěžovatelky. Uvěřil tedy jejím tvrzením a na jejich základě věc posoudil. Stěžovatelka nijak netvrdila, že by výslech zástupce společnosti BONTU Invest s. r. o. měl zvrátit skutečnosti plynoucí z její výpovědi. Ostatní navrhané důkazy (živnostenské oprávnění, faktury, nájemní smlouva se společností BONTU Invest s. r. o, smlouva o dílo se společností BONTU Invest s.r.o., potvrzení o studiu dcery) by prokázaly skutečnosti, které nebyly v řízení sporné. Tato námitka tak není důvodná.

[13] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jelikož o věci rozhodl přednostně ihned po přípravě věci.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil, proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v soudním řízení úspěch neměla, proto dle uvedených ustanovení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec její úřední povinnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. května 2021

Petr Mikeš
předseda senátu